Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 22. januar 1980

om veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med samhandelen med kødprodukter inden for Fællesskabet

(80/215/EØF)

(EFT L 47 af 21.2.1980, s. 4)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 80/1100/EØF af 11. november 1980	L 325	16	1.12.1980
►**M2**	Rådets direktiv 81/476/EØF af 24. juni 1981	L 186	20	8.7.1981
►**M3**	Rådets direktiv 85/321/EØF af 12. juni 1985	L 168	39	28.6.1985
►**M4**	Rådets forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M5**	Rådets direktiv 87/491/EØF af 22. september 1987	L 279	27	2.10.1987
►**M6**	Rådets direktiv 88/660/EØF af 19. december 1988	L 382	35	31.12.1988
►**M7**	Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989	L 395	13	30.12.1989
►**M8**	Rådets direktiv 91/687/EØF af 11. december 1991	L 377	16	31.12.1991

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 219 af 10.8.1988, s. 27 (87/491/EØF)

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 22. januar 1980

om veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med samhandelen med kødprodukter inden for Fællesskabet

(80/215/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 77/99/EØF af 21. december 1976 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kødprodukter inden for Fællesskabet ([2]) blev iværksat den 1. juli 1979;

iværksættelsen af ovennævnte direktiv vil ikke få de forventede virkninger, så længe samhandelen inden for Fællesskabet hindres af forskellene mellem medlemsstaternes veterinærpolitimæssige bestemmelser om kødprodukter; især for at fjerne disse forskelle bør der på dette område fastsættes fælles bestemmelser;

for at undgå en udbredelse af kvægepidemi gennem kødprodukter bør det bestemmes, at det kød, der anvendes til fremstilling af visse af disse produkter, skal opfylde de veterinærpolitimæssige bestemmelser, som gælder for fersk kød;

der bør drages omsorg for, at kødprodukter, som ikke opfylder fællesskabsbestemmelserne, ikke forsynes med den sundhedsmærkning, der foreskrives i nævnte bestemmelser;

når kødprodukterne har været udsat for en behandling, som skal dræbe alle bakterier, der hidrører fra smitsomme kvægsygdomme, skal denne behandling anføres på det sundhedscertifikat, der ledsager de pågældende produkter;

emsstaterne skal have mulighed for på deres område at forbyde omsætning af kødprodukter, hvori der er fundet bakterier fra en smitsom sygdom, eller som ikke opfylder Fællesskabets veterinærpolitimæssige bestemmelser;

såfremt afsenderen eller dennes befuldmægtigede anmoder derom, bør denne dog gives mulighed for at tilbagesende disse kødprodukter, hvis veterinærpolitimæssige årsager ikke hindrer dette;

for at gøre det muligt for de pågældende at vurdere grundene til et forbud eller en restriktion, bør disse grunde bringes til afsenderens eller dennes befuldmægtigedes kendskab samt i visse tilfælde til afsenderlandets kompetente myndigheds kendskab;

såfremt en tvistighed om det begrundede i et forbud eller en restriktion opstår mellem afsenderen og bestemmelseslandets myndigheder, bør afsenderen have mulighed for at anmode en veterinærsagkyndig om en udtalelse;

medlemsstaterne skal have mulighed for at forbyde, at visse kødprodukter, der kommer fra en medlemsstat, hvor der er udbrudt en epidemi blandt dyr, bringes inden for deres område; alt efter arten og karakteren af denne epidemi skal et sådant forbud enten kun vedrøre kødprodukter fra en del af afsenderlandets område eller omfatte hele dette lands område; ved udbrud af en smitsom sygdom hos dyr på en medlemsstats område er det nødvendigt, at der hurtigt træffes egnede bekæmpelsesforanstaltninger; den fare, som sådanne sygdomme

([1]) EFT nr. C 114 af 11. 11. 1971, s. 40.
([2]) EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 85.

▼B

medfører, og de bekæmpelsesforanstaltninger, som de nødvendiggør, må bedømmes ens i hele Fællesskabet;

for at lette iværksættelsen af de påtænkte bestemmelser bør der fastsættes en procedure, hvorved der indføres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Den stående Veterinærkomité, der blev nedsat ved Rådets afgørelse af 15. oktober 1968 ([1]) —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes veterinærpolitimæssige forskrifter vedrørende samhandelen med kødprodukter inden for Fællesskabet.

Artikel 2

I dette direktiv anvendes definitionerne i artikel 2 i Rådets direktiv 72/461/EØF af 12. december 1972 om veterinærpolitimæssige problemer vedrørende handel med fersk kød inden for Fællesskabet ([2]), senest ændret ved direktiv 78/54/EØF ([3]), og i artikel 2 i direktiv 77/99/EØF i det omfang, det er nødvendigt.

Indtil Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen har tilpasset de i bilag A, kapitel V, punkt 27, litra b), i direktiv 77/99/EØF anførte grænseværdier, betragtes produkter, der har været underkastet en naturlig gæringsproces og en modning af længere varighed, som havende undergået en fuldstændig behandling.

Artikel 3

Hver medlemsstat påser, at kødprodukter, som skal bringes i samhandelen inden for Fællesskabet, er fremstillet af eller med:

— fersk kød som defineret i ►**M5** artikel 2 i direktiv 64/433/EØF ◄ af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fælleskabet ([4]), senest ændret ved direktiv 75/379/EØF ([5]), og som opfylder de i artikel 3 og 4 i direktiv 72/461/EØF foreskrevne veterinærpolitimæssige krav,

— fersk kød som defineret i artikel 2, ►**M5** ———— ◄ i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande ([6]), senest ændret ved direktiv 77/98/EØF ([7]), og som opfylder de i direktiv 72/462/EØF foreskrevne veterinærpolitimæssige krav.

Artikel 4

1. Uanset artikel 3, første led, og med forbehold af gennemførelsen af stk. 2, kan kødprodukter anvendes i samhandelen inden for Fællesskabet, såfremt de helt eller delvis er fremstillet af eller med fersk kød, der er defineret i ►**M5** artikel 2 i direktiv 64/433/EØF ◄, og som opfylder de i artikel 5a i direktiv 72/461/EØF foreskrevne krav, samt har været underkastet en af følgende behandlinger:

▼M5

a) en varmebehandling foretaget

   i) enten i en hermetisk lukket beholder, hvis Fc-værdi mindst er lig med 3,00;

([1]) EFT nr. L 255 af 28. 10. 1968, s. 23.
([2]) EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 24.
([3]) EFT nr. L 16 af 20. 1. 1978, s. 22.
([4]) EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64.
([5]) EFT nr. L 172 af 3. 7. 1975, s. 17.
([6]) EFT nr. L 302 af af 31. 12. 1972, s. 28.
([7]) EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 81.

▼M5

ii) eller på følgende betingelser, for så vidt der er tale om produkter, der er fremstillet udelukkende af svinekød eller med svinekød fra bedrifter, eller for så vidt angår de i artikel 7a, stk. 1, omhandlede medlemsstater, fra områder, der ikke af veterinærpolitimæssige årsager er ramt af et forbud, som følge af at der er konstateret afrikansk svinepest:

— kødet skal være helt udbenet og de vigtigste lymfekirtler fjernet;

▼M6

▼M5

— inden opvarmning skal hvert af ovennævnte kødstykker være anbragt i en hermetisk lukket beholder, i hvilken det skal bringes i handelen;

— kødet i beholderen skal underkastes en varmebehandling i nøje overensstemmelse med følgende betingelser:

— produktet skal holde en temperatur på mindst 60º C i mindst fire timer, i løbet af hvilke ►M6 centrumstemperaturen ◄ skal komme op på mindst 70º C i mindst 30 minutter,

— temperaturen i et repræsentativt antal prøver af hvert parti skal til stadighed kontrolleres. Denne kontrol skal foretages ved hjælp af automatiske instrumenter, der registrerer såvel centrumstemperaturen i de tungere kødstykker som temperaturen inden i opvarmningsapparaturet;

— så længe alle de ovennævnte operationer står på, skal de betingelser, der er fastsat i artikel 5a, stk. 3, i direktiv 72/461/EØF, som ændret ved direktiv 80/213/EØF [1], være opfyldt;

— efter behandlingen skal der på hver af de i tredje og fjerde led omhandlede beholdere anbringes et sundhedsmærke i overensstemmelse med punkt 31, 32 og 33 i kapitel VII i bilag A til direktiv 77/99/EØF;

— de medlemsstater, der vil anvende den i dette litra omhandlede behandling, fremsender til Kommissionen og de øvrige medlemsstater en liste over de opskæringsvirksomheder, der er forsynet med et apparatur, som kan sikre overholdelsen af ovennævnte temperaturer.

Med hensyn til de i artikel 7a, stk. 2, omhandlede medlemsstater kan anvendelsen af behandlingen for kød fra de områder, der er ramt af et forbud som følge af, at der er konstateret afrikansk svinepest, først finde sted, når der er truffet en afgørelse i overensstemmelse med artikel 7b, stk. 2,

▼B

b) for så vidt det ferske kød er blevet fremstillet af dyr, der ikke kommer fra en inficeret bedrift, som er genstand for et forbud i medfør af bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 64/432/EØF,

▼M5

i) en anden varmebehandling end de under litra a) omhandlede, men hvorved centrumstemperaturen er bragt op på mindst 70º C, eller

▼B

ii) ►M1 for så vidt den pågældende sygdom ikke er blæreudslæt hos svin ◄ en behandling bestående af naturlig gæring og modning i mindst 9 måneder for udbenet skinke med en vægt på mindst 5,5 kg og med følgende karakteristika:

— en aW-værdi på højst 0,93,

— en pH-værdi på højst 6.

---

[1] EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 1.

▼M5

Hvis den pågældende sygdom er mund- og klovesyge, ►C1 kan ikke-udbenet skinke, der opfylder ◄ de øvrige betingelser i første afsnit, dog underkastes nævnte behandling.

De i denne artikel omhandlede produkter må kun fremstilles under officielt veterinærtilsyn, og de skal beskyttes mod forurening eller genforurening.

▼B

2. Hver medlemsstat drager omsorg for, at:

a) det i stk. 1 nævnte ferske kød:

i) transporteres og oplagres særskilt eller på andre tidspunkter end det i artikel 3 nævnte ferske kød,

ii) anvendes på en sådan måde, at det ikke indgår i kødprodukter, som skal anvendes i samhandelen inden for Fællesskabet, bortset fra de i stk. 1 nævnte kødprodukter,

▼M5

iii) når en medlemsstat som følge af, at der er konstateret afrikansk svinepest, eller at denne sygdom varer ved, beslutter at gøre brug af den i stk. 1, litra a), nr. ii), omhandlede behandling, drager denne medlemsstat omsorg for, at fersk svinekød mærkes med det i artikel 5a i direktiv 72/461/EØF omhandlede stempel,

b) i sundhedscertifikatet som omhandlet i kapitel VIII i bilag A til direktiv 77/99/EØF angives, uden at dette berører note 3 i nævnte certifikat, i rubrikken »produktets art« henholdsvis »behandlet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 80/215/EØF« eller »behandlet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 80/215/EØF.

▼B

Artikel 5

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at kødprodukter, som ikke opfylder bestemmelserne i artikel 3 og 4, ikke forsynes med den sundhedsmærkning, der er foreskrevet i kapitel VII i bilag A til direktiv 77/99/EØF.

▼M7

▼M3

Artikel 7a

1. En medlemsstat, på hvis område der inden for de sidste tolv måneder er konstateret afrikansk svinepest, sender kun produkter på basis af svinekød, der har undergået den i artikel 4, stk. 1, litra a), nævnte behandling, til de øvrige medlemsstaters område.

Efter fremgangsmåden i artikel 8 kan det vedtages, at første afsnit ikke skal gælde for en eller flere dele af den pågældende medlemsstats område. Denne undtagelse er ikke til hinder for, at ►M7 artikel 9 i direktiv 89/662/EØF ◄ kan anvendes i tilfælde af et eller flere nye udbrud af afrikansk svinepest i ovennævnte del eller dele af området.

2. Hvis afrikansk svinepest opstår på en medlemsstats område, hvor denne sygdom ikke er blevet konstateret inden for de sidste tolv måneder, kan det efter fremgangsmåden i artikel 8 vedtages, at stk. 1 kun skal gælde for den berørte del af området. Indtil denne afgørelse træffes og med forbehold af ►M7 artikel 9 i direktiv 89/662/EØF ◄, sørger den pågældende medlemsstat for, at der omgående indføres forbud mod forsendelse af produkter på basis af svinekød til de øvrige medlemsstater fra den del af området, hvor epizootien er konstateret. Ved fastlæggelsen af denne del af området skal der tages hensyn til de i artikel 7, stk. 2, fastsatte kriterier.

Et eller flere udbrud af afrikansk svinepest i en del af en medlemsstats område, der i geografisk henseende er adskilt fra dens hovedområde, er ikke til hinder for, at første afsnit kan finde anvendelse.

▼M3

Forudsætningerne for anvendelse af første afsnit anses endvidere for at være til stede, hvis følgende betingelser er opfyldt:

i) det eller de sygdomsangeb, der er konstateret ved udbruddet af den i første afsnit omhandlede afrikanske svinepest, er slået ned hurtigst muligt;

ii) det nye sygdomsangreb, der er genstand for en ny anmodning om afgørelse i henhold til første afsnit, har ikke epidemiologisk tilknytning til det eller de i punkt i) omhandlede sygdomsangreb.

3. Afskaffelse af de i henhold til stk. 2 gennemførte foranstaltninger vedtages efter fremgangsmåden i artikel 8.

Artikel 7b

1. Ved bestemmelsen af den del eller de dele af området, der er omhandlet i artikel 7a, stk. 1, tages der især hensyn til følgende:

— metoder til kontrol med og udryddelse af afrikansk svinepest,

— fravær af sygdomsudbrud inden for de sidste tolv måneder konstateret ved alle midler til påvisning heraf, bl.a. serologisk kontrol,

— områdedelenes areal og administrative og geografiske afgrænsninger,

— foranstaltninger, der er iværksat for at forhindre smitte eller fornyet smitte af svinebestande,

— foranstaltninger til kontrol med flytning af svin.

2. Ved bestemmelsen af den i artikel 7a, stk. 2, omhandlede del af området tages der især hensyn til følgende:

— metoder til bekæmpelse af sygdommen, herunder fjernelse af svin fra inficerede, smittede eller smittemistænkte bedrifter,

— områdedelens areal og dens administrative og geografiske afgrænsninger,

— sygdommens incidens og tendens til spredning,

— foranstaltninger med henblik på at forhindre enhver risiko for spredning,

— foranstaltninger med henblik på at begrænse og kontrollere flytning af svin inden for og ud af den pågældende del af området,

og såfremt der ikke gælder forbudsforanstaltninger for visse produkter:

— den behandling, som produkterne er blevet underkastet,

— fremstillingstidspunkt,

— foranstaltninger med henblik på at bestemme og garantere fremstillingsdatoen.

▼B

Artikel 8

1. Når der henvises til den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde, indbringer formanden for Den stående Veterinærkomité, nedsat ved Rådets afgørelse af 15. oktober 1968, i det følgende benævnt »komiteen«, straks sagen for denne, enten på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat.

▼A1

2. Kommissionens repræsentant forelægger i komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

▼B

►A1 3. ◄ Kommissionen vedtager foranstaltningerne og iværksætter omgående disse, når de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse. Såfremt de ikke er i overensstemmelse med komiteens udta-

▼B

lelse, eller såfremt der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke inden femten dage efter sagens forelæggelse har vedtaget nogen foranstaltninger, vedtager Kommissionen selv de foreslåede foranstaltninger og iværksætter omgående disse, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod disse foranstaltninger.

▼M2

▼M8

▼B

Artikel 11

1. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen de veterinærpolitimæssige forskrifter vedrørende samhandelen inden for Fællesskabet med fersk fjerkrækød og vedrørende indførsel af fersk fjerkrækød fra tredjelande.

2. Indtil de i stk. 1 omhandlede forskrifter træder i kraft, finder de nationale veterinærpolitimæssige bestemmelser vedrørende indførsel af kødprodukter, der helt eller delvis er fremstillet af eller med fersk fjerkrækød, fortsat anvendelse under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser.

Artikel 12

Indtil der gennemføres veterinærpolitimæssige fællesskabsdirektiver om indførsel af andre end de i artikel 11, stk. 2, omhandlede kødprodukter fra tredjelande, må de nationale bestemmelser for indførsel af disse produkter ikke være gunstigere end dem, der følger af dette direktiv.

Artikel 13

Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme

— bestemmelserne i artikel 3, andet led, på den i artikel 32, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 72/462/EØF fastsatte dato,

— de øvrige bestemmelser i dette direktiv senest den 31. december 1980,

og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼M7

Artikel 15

De i direktiv 89/662/EØF ([1]) fastsatte regler om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked finder især anvendelse med hensyn til kontrol på oprindelsesstedet, med hensyn til tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, som bestemmelsesmedlemsstaten skal foretage, samt med hensyn til de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

([1]) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.